Ч. 133 (11.474). Львів, вівторок 18. червня 1929. Поштова оплата зряжена ryczałtem. Рік XLVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло", Львів. — Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 5·00 зол. За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 3 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 леї, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

В мініятур-калейдоскопі.

Львів, 17. червня 1929.

В статтях: „Оптимізм і песимізм" та „Tertium non datur" зясували ми сучасний стан суспільно-політичних справ у Польщі та намітили дальший розвиток подій в його льогічному ході. Одначе польське життя має свою окрему, специфічну льогіку, що виявляється зигзаковатими ходами, розвиваючись неправильними приплaвами й відплавами. Розумова функційність в тій льогіці розвитку часто уступає місце стихійно-чуттєвим зявищам впертости, завзяття, ненависти, перекірливости, що викривлює, спинює або приспішує в іншому напрямку хід життя сучасної Польщі.

При розгляді життя сучасної Польщі все мусимо мати на увазі, що воно в своїх головних струях відбувається під обсерваційною поверхнею, за кулісами і тільки в ряди-годи якась віднога того життя пробивається назверх. Та спробуймо хоч сяк-так позбирати і впорядкувати деякі зявища останніх днів.

В днях 12. і 13. ц. м. відбувся у Варшаві конгрес польської народньої партії „Визволене", який у винесених резолюціях ствердив, що польська держава в останніх літах всупереч інтересам народніх мас і конституції дуже віддалилася від демократичних ідеалів. Теперішній уряд є безпрограмовий. Багато сил зуживається на давлення мас і на приноровлювання до ґрожан поліційної системи. На поверхню життя витягається представників консерватизму і землевласництва, одночасно змагаючи до знищення селянських і робітничих організацій. Письменний виступ марш. Пілсудського вважає зїзд „образою всього народу". Зїзд солідаризується з акцією парляментарного клюбу щодо віддачі під суд Держ. Трибуналу б. міністра скарбу Чеховича. Завдяки політиці уряду голодує село, навіть цілі повіти. Партія вважає своїм обовязком вести боротьбу з урядом на всіх доступних їй ділянках праці. На парляментарному терені партія вестиме боротьбу за справді демократичну конституцію, за ощадности в фінансовій господарці і т. і. Щож торкається співділання зі селянськими партіями (Хлопським Сторонництвом і „Пястом"), то зїзд уповажнює президію партії і клюбу навязати ближчі взаєминами з тими партіями, змагаючи до **тісного виборчого порозуміння.** Так само вказаною ближча співпраця з лівицею з метою довести до селянсько-робітничого правління.

Отже в часі, коли одна з народньо-селянських польських партій передбачує нові вибори і з тією метою змагає до консолідації селянсько-політичного руху і до порозуміння з робітничою лівицею, загострюючи опозицію до уряду, — в кермуючих сферах наростають інші пляни. Варшавський кореспондент „Фосіше Цайтунг" (як передає краківський „Напшуд") твердить, що військові кола не є вдоволені д-ром Світальським із приводу його безчинности. Мовляв, він лякається кожного самостійного кроку, все вичікуючи приказу з інспекторату збройних сил. Колиж звідтіля немає відгомону, він не знає, що робити, і нічого не робить. Пасивність д-ра Світальського доведе його в-осени до уступлення. Його місце займе теперішній керманич міністерства скарбу Матушевський, а на становище мін. фінансів верне обвинувачений Чехович. Новий премієр переведе всі пляни військових кол, фашизуючи Польщу й усуваючи зайві декорації конституційно-демократичного ладу. Зі зрозумілих причин не подаємо цілої китиці поголосок на теми осінніх змін, що ширяють у громадянстві, виходячи із санаційних кол. Краківський „Напшуд" не погоджується із твердженням про безчинність уряду д-ра Світальського. Ні, уряд не є зовсім безчинний, не вважаючи на мертвий сезон і на познанську виставу. Він підготовляється до осінньої гри на терені міністерства праці і суспільної опіки. Мін. Пристор, розвязавши на днях у Познані зїзд Союзу Кас Хорих, починає подекуди розвязувати виборні управи цих суспільних установ і вводити в них комісарство, підчиняючи їх впливам проурядових груп (бебістив і бебесістів).

Як бачимо, з обох боків іде обопільна ломка й підготовка до осінньої зустрічі і вирішення. Обі супротивні сили зустрінуться зі собою ще перед осінню на терені Державного Трибуналу при нагоді обвинувачення і розправи над б. мін. Чеховичем. Тоді ще яскравіше позначаться сили і ступінь ненависти обох таборів.

Немає найменшого сумніву, що проурядовий табор іде до завершення своїх змагань явною диктатурою, можливо викінченим фашистівським устроєм. Та немає також сумніву, що демократичні і взагалі опозиційні чинники (крім ендеції) ставлять тим змаганням значний опір, бажаючи відсунути вирішення двобоєю на пізніший і більш пригожий для себе час.

Як ми вже зазначили в статті „Tertium non datur", льогіка подій повинна довести в-осени до нових виборів та в їх висліді до передачі влади демократичній лівиці. Одначе в Польщі можливі всякі несподіванки. Рішаючим буде тут мабуть вплив міжнародного терену. Як подає „Курєр Варш." неназваний паризький дипльомат зазначує, що у звязку з англійськими виборами положення в Европі основно змінене, і Польща з якнайбільшою обережністю мусить слідкувати за розвитком подій в Европі. Відвідини чолових провідників II. Інтернаціоналу (який має владу в Німеччині й Англії), відвідини, заініційовані пепесівцями, теж не можуть лишитися без впливу на дальший розвиток подій в Польщі. А це дає основу думати, що в осінньому двобою (якщо події знову не зміняться) побідником повинна вийти польська демократична лівиця.

Українська еміґрація в Злучених Державах.

РОЗМОВА З Д-РОМ КІБЗЕЄМ ЗІ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ.

(Докінчення.)

Як реагують наші еміґранти на громадсько-політичні справи?

Загально слід ствердити, що між українською еміґрацією, стало осілою в Злучених Державах, не богато займається та інтересується актуальними справами американської політики. Ще найбільше звертають там увагу на політичні справи американського життя в часі виборів. Тоді українські еміґранти, що є американськими громадянами, примушені обставинами реаґувати на виборчу політичну боротьбу. Наша еміґрація за молода, вона за тісно звязана традицією та кровними звязками з рідним краєм, щоби американські та політичні справи могли в неї брати перевагу над українськими. І томуто, коли говорити про вразливість нашої еміґрації на явища суспільного та політичного життя, то треба все зазначувати, що мається на увазі її вразливість на хід українських політичних подій та суспільно-політичних явищ.

Тут слід зазначити, що диференціяція політичної думки серед української еміґрації відповідає з правила диференціяції тієї думки в старому краю. Найсильнішою, орґанізаційно найбільше споєною, а при тім найвпливовішою є національна ґрупа української еміґрації. Вона політично зорієнтована так, як найбільша в краю політична партія, а саме: УНД. Обєднання. На зовні репрезентовна ця ґрупа в Злучених Державах національним щоденником „Свобода", органом найбогатшого і найстаршого асекураційно-допомогового товариства „Український Народній Союз". Крім цього впливам цієї національної ґрупи підлягають і деякі інші пресові органи, як „Америка" та „Народне Слово".

Останніми часами другою щодо сили та впливів політичною ґрупою є українські інтернаціоналісти. Вони зорганізовані переважно при робітничих домах. Очевидно, що вони вповні зорієнтовані на Радянську Україну. Переважають між ними своїми впливами здекляровані комуністи, хоч таких не богато. Така моя думка про цю ґрупу. Її головним органом є „Українські Щоденні Вісти", що виходять у Ню-Йорку.

Третьою з черги щодо впливів є ґрупа Цеґлинського-Січинського, що визнає політичну плятформу соціялістів-радикалів у старому краю. Її органом є „Народня Воля".

З черги слід назвати гетьманців. Вони доволі слабі та без ширших впливів. Накінець слід згадати і про т. зв. індеферентних у таких справах. Таких є в Злучених Державах не мало.

—o—

Як представляється стан української еміґрації під культурно-освітним оглядом?

Силою обставин та наслідком своєрідного консерватизму українська еміґрація довгий час була неподатна на культурні впливи американського середовища. Одиноким політичним і впадаючим у вічі впливом американського середовища була ноша, а далі ще й харчі. Одначе з часом впливи окружения ставали щораз помітніші. Проходили вони до наших еміґрантів ріжними шляхами, а найбільше мабуть таки через американську школу. За посередництвом школи входив цей культурний вплив у саму родину українського еміґранта і через те він був і є найсильніший. І коли між старими нашими еміґрантами бували й анальфабети чи напіванальфабети, то їх діти дістали вже цілком правильне шкільне виховання. Давніше не було серед наших еміґрантів тяги до освіти, то значить вона не проявлялась на зовні наприклад посиланням дітей до вищих шкіл. Ділося це між іншим також тому, що еміґрант-робітник стояв та й тепер ще стоїть краще під матеріяльним оглядом від інтеліґента-еміґранта. Коли численні наші робітники мають свої авта, доми, то еміґранти інтеліґенти не мають ні одного ні другого. Одначе останніми часами змінилися погляди наших еміґрантів і під тим оглядом. Вони переконались, що добрий фаховець, чи то інжинір, чи будівничий, чи лікар, чи адвокат стоїть таки краще ніж робітник. І тому стали слати своїх дітей до середніх та вищих шкіл. Діється це особливо в кругах заможніших еміґрантів. Досі в Злучених Державах дуже мало фахової нашої інтеліґенції. Так наприклад лікарів нараховують 14, дентистів 3, адвокатів 5. Коли взяти чисельність української еміґрації на увагу то треба підкреслити, що тих українських лікарів, адвокатів, дентистів та інших фахівців рішучо замало. Під теперішню хвилю є на американських вищих школах доволі богато української молоді. Отже стверджую, що останніми часами культурний рівень нашої еміґрації чимраз то вищий. У Злучених Державах появляється круґло десять українських газет. Це без сумніву замало. Та не треба забувати, що українська преса заспокоює тільки частинно культурні потреби культурнішої частини нашої еміґрації, а саме: вона інформує її виключно про українські справи. Про інші культурні та суспільні справи черпає культурніша частина нашої еміґрації відомости з американської преси.

Який маєтковий стан української еміґрації?

На загал треба ствердити, що маєтковий стан нашої еміґрації середній, а в американських відносинах навіть нижче середнього Ро-

зумію це так, що наші емігранти маються добре. Те, що мають і що заробляють вистарчає їм на життя і на невеликі ощадности, але досі, треба сказати, не видала наша еміграція споміж себе бізнесменів більшої міри. В нас майже нема міліонерів. Найбогатшою богатоміліоновою установою є „Український Народній Союз". Добре стоять і інші „Союзи", як „Робітничий Союз", „Народня Поміч", але вони не дорівнують майном першому.

До найбогатших українців в Америці належать д-ри В. і М. Сіменовичі і містер Смук у Шікаго. Поза ними є серед нашої еміграції досить людей, що розпоряджають майном від 50 до 100 тисяч долярів. Таких найдете по 5 до 10 у кожному містечку, де бодай трошки більша українська кольонія. Вже менше є таких, що мають по 200 до 300 тисяч долярів майна. Але такі є. Останніми часами появилося на американському терені кількох наших молодих, рухливих біснесменів. Вони, здається, дійдуть скоро до великого майна.

Льойд Джордж про напрямні політики лібералів.

Ліберальна фракція англійської палати послів одноголосно вибрала Льойда Джорджа своїм головою. Після вибору він виголосив промову про відношення партії до уряду. Він занача, що ліберальна фракція в парляменті заступає 5,3 міліонів англійців та англійок. Становище ліберальної фракції тяжке. В цьому парляменті вона є рішаючим чинником у боротьбі між обома іншими великими партіями. Ліберальна партія не буде використовувати свого становища в дрібних партійних справах. Одначе вона твердо знає, що є одиноким заборолом проти соціялізму в Англії. Ліберальній партії дуже пошкодили знутрішні непорозуміння. Тепер одначе вони усунені і тому треба при найближчих виборах сподіватися кращого висліду.

Далі Льойд Джордж розвинув думку, що соціялістичний уряд має переводити лише домагання ліберальної програми. Коли він спробує ухилитися від цього, лібералі будуть поборювати його. Як тільки соціялістичний уряд зробить найменшу спробу правити в дусі соціялізму, він буде поважений.

У справах закордонної політики Льойд Джордж заявив: я чекаю від уряду, що він негайно полагодить справу з дурноватою ревізією в „Аркосі" і наново наважє дипльоматичні зносини з Радянським Союзом. Далі треба негайно вабрати англійські війська з Надренії. Закордонна політика має виходити з засади, що нації мусять полагоджувати свої суперечки за допомогою мирових судів, а не шляхом насильства.

Вкінці своєї промови заявив Льойд Джордж, що конче треба перевести виборчу реформу, щоби англійські вибори перестали мати характер льотерії. Він закликав усіх присутніх вже тепер готуватися до нових виборів.

Престіж чи інтерес?

Про загальну краеву виставку в Познані.

(Від нашого кореспондента.)

Познань, 11. червня 1929.

III.

У першому нашому дописі із познанської виставки говорилося про її загальний характер, національний і репрезентаційний принцип, заложення покладене під її організацію, та згадано про фатальні наслідки, які потягнуло поставлення виставки на котурни престіжу — для її фінансового успіху. Вчора подали ми жмінку фактичних даних, не скриваючи додатніх сторінок виставки. Сьогодні, на закінчення, хочемо заторкнути питання, у польській пресі або дискретно зовсім промовчуване, або дуже обережно кріаь рядки перемичуване. Це — доріжня у Познані, або ще вірніше — кошта, получені з поїздкою на виставку.

Коли однобокий національно-польський, а не загально-державний характер виставки є найголовнішою посередньою причиною її фреквенційної невдачі, то безпосередньою причиною відстрашення публики від Познаня стали тамошні ціни. Передовсім сам вступ на виставку коштує нормально 4 зол., крім окремого вступу до палати мистецтва, пальмарні й — очевидно — ріжних імпрез у „веселому містечку". Карта вступу дає право на одноразовий побут на терені виставки, себто, вийшовши поза її межі та вернувши назад — треба платити других 4 зол. Ясна річ, що оглянути 111 обєктів розкинених на великанському просторі 60 гектарів протягом одного дня, є річю фізично неможливою, тим паче, що вже після кількох годин безперервних оглядин затрачується усяку перспективу і в памяті не залишається ні одна подробиця! Ясно теж, що перебувати ціліський день на терені виставки, хоча й ніби там „усе є", ніхто не може та не хоче, бо нікому не хочеться — дістати мотилиці. Мало теж прогульковців їде до далекого Познаня на коротший час, ніж три дні, — мало теж котрого чоловіка пускає туди жінка одинцем. Значить, три дні для двох осіб у Познані коштує 48 золотих самого вступу на виставку! Чував я, що люди постійно домагаються остемпльовування білетів при виході, щоби мати право повороту на виставку, домагаються одноразових білетів важних на кілька днів — але таку реформу введуть мабуть лише тоді, коли єдиними „прогульковцями" буде адміністраційна служба.

Інший зразок цін: Вибудувано мерщій спеціяльно на час виставки величенький готель на 300 кімнат, так і названий виставковим готелем „Польонія". Готель чистий (бо новий), гарний, але... Але маленька одноособова кімната, на партері, з вікном на подвіря, без телефону, лазнички та вмивальні з краном теплої води, значить — кімнатка більше ніж скромна, коштує на одну добу 27 зол., плюс обовязковий перший снідавок 3 зол., плюс 15 відс. для служби, разом 44 зол. 50 сот. Подібна кімната на 2 ліжка — 53 зол. і т. д., разом на добу 68 зол. 85 сот. Кажуть, що це вже ціни знижені, бо були ще вищі!... Очевидно, що можна мешкати в Познані дешевше, але хто приїзджає спеціяльно на виставку та ще й Познаня зовсім не знає, не розпічне пошуканок за хатою, коли під носом, близенько двірця і при самій виставці має спеціяльний готель для позамісцевих гостей. Наслідок такий, що в місяць після відкриття виставки готель віє мертвецькою пусткою і єдиний „рух" роблять портієри та численна служба...

Взагалі всякий славянський брат (за виїмком, здається, чехів) не п ризнає купецької кальнуляції на 20 чи 30 відс. зиску, лише починає від трьох сот вгору; хоче збогатитися за одним махом! Рахували, мовляв, орґанізатори виставки особливо на земляків з Америки. І справді, прогульки поляків зпоза океану приїзджають одна за другою. Але замісць скермувати їх просто з корабля до познанських потягів, скермовують їх — після документного обскубання у Ґдині — до Варшави. Там протягом кількох днів обголять усіх „американців" під волос, чисто і гладко. Коли-ж такий коханий родак попадає врешті до Познаня, він такий переляканий та розярений, що в Познані свариться уже за кожний сотик!

Ресторанів на самому терені виставки чимало, з них найбільший, т. зв. центральний, Ґуґґера, поверховий. На горі ціни вищі від першорядних ресторанів у Варшаві (треба, очевидно, зачинати від горівки й закусок, бо інакше кельнер бачить перед собою не гостя) вдолі — довгі столи у величезній салі з несамовитим видом касарні чи бараку; для харчування масових шкільних прогульок, місце дуже добре, для людини з сякими-такими „буржуйськими пересудами" — трохи не теє... І в цьому ресторані ціни теж були де-де вищі, ніж є тепер у Варшаві; тепер кажуть, Ґуґґер збірається ліквідувати свій ресторан на виставці, бо кошта самої адміністрації не стоять у ніякому відношенні до прибутків.

Взагалі нині стриманий бодай дальший зріст доріжні, яка в перших днях після відкриття розшаліла до небувалих у Познані цін. Міська комісія примусила до знижки, загрозила карами і т. д. — але вже було за пізно. Ціни на харчі все одно остали грубо вищими, ніж були перед виставкою — і тому всі мешканці Познаня до виставки настороженi так як ворожо! А паніка, яка огорнула перших прогульковців, заразила й кандидатів у краю, і цього враження злагіднити вже не можна, тим паче, що вгорі наведені приклади і нині є справді мало заохочуючі...

Ось ще один приклад: на виставці продають вироби тютюневого монополю — на 20 відс. дорожче, ніж звичайно! Підписаний не курець, — але чи справді не можна було продавати цих кращих, спеціяльно для виставки призначених, сортів тютюну чи папіросок по звичайній, а то й нижчій ціні?! Отже бачимо, що не лише приватні підприємці чи управа виставки, але й самі монопольні підприємства теж саме причиняються робити лиху кров у відвідувачів Познаня. Важно поставлена справа і в ділянці комунікації: для поодиноких осіб процедура дістати знижку дуже

Д-Р Е. БУРАЧИНСЬКИЙ.

25-ліття Народньої Лічниці.

Святкування ювилею Лічниці властиво трохи спізнене, бо 25 літ від її заснування минуло вже у минулому році. Та ми хотіли святкувати цей ювилей не лише так, як тепер, але і сотворити живий памятник, а ним мала би бути будова українського шпиталя у Львові; ми надіялися, що поставимо бодай угольний камінь під його будову. Одначе це не легка річ. Стали тому на перешкоді і труднощі матеріяльної натури, брак фондів, а й досі ще не вдалося нам виєднати дозволу у влади на будову. Тож годі було ювилей відкладати дальше.

Але і підготовка до такого скромного свята не пішла легко. В часі війни всі книги й акти Лічниці пропали і треба було реконструувати її історію будьто з часописних заміток, будьто з особистих споминів, чи заміток громадян, які брали участь у заснуванні товариства. Велику поміч подав нам при цьому д-р Кость Левицький і на цьому місці належиться йому прилюдна подяка.

Головним ініціятором заснування Лічниці був бл. п. д-р Евген Озаркевич, лікар у Львові, що підніс цю думку ще у 1902 р. Бажанням його було створити філянтропійну установу, в якій наші лікарі мали би безплатно подавати лікарську поміч убогим хорим. Тут мало би також бути перше місце сходин і праці українських лікарів, та це мало дати згодом підставу до заснування станової орґанізації українських лікарів у краю. І так воно сталоси. За кілька літ повстало українське лікарське товариство, а за дальших кілька літ почав виходити перший лікарський орґан „Здоровлє" під редакцією д-ра Озаркевича.

Коли він шукав поради у правників, тоді д-р Кость Левицький порадив йому, що треба наперед засновувати добродійне товариство на підставі закону про товариства тому, що треба було створити правну особу, яка мала би дістати опісля дозвіл у властей, щоби таку лічницю вести. Негайно уложено статут товариства, в якім сказано, що метою товариства є подавати безплатно лікарську поміч убогим хорим без ріжниці народности і віроісповідання, що до цієї цілі має довести удержування заведення, де лікарі будуть давати поміч, а по змозі навіть подавати хорим безплатно ліки.

Статут одобрено на зборах основників і дня 20. грудня 1902 р. вислано до намісництва у Львові, яке рескриптом з 22. січня 1903 р. приняло заснування товариства Н. Л. до урядового відома.

Лікарів українців було тоді у Львові небогато. Були це: д-р Петро Сушкевич, д-р Коссак, д-р Щасний Сельський, д-р Антін Хомин, др Софія Морачевська, д-р Озаркевич та д-р Михайло Коцюба. Отже треба було до товариства приєднати і інших громадян, щоби дати йому ширшу підставу. У першій лінії заінтересувалося установою наше духовенство, а потім і інші члени громадянства. Членами основниками стали: крилошани о. Богдан Пюрко і о. Іван Чапельський, катехит о. Іван Рудович, нотар Осип Онишкевич, д-р Кость Левицький, член краєвого виділу Михайло Глинджук, д-р Озаркевич, а з міщанського брацтва Михайло Павлишак.

Опісля запросили основники митрополита гр. А. Шептицького на покровителя Н. Л. Митрополит не тільки приняв покровительство, яке він виконує з батьківською дбайливістю аж до нинішнього дня, але і відступив Н. Л. цілий дім при вул. Петра Скарги 4, і своїм коштом уладив дім на приміщення Н. Л. Цей щедрий дар митрополита, за яким пішли опісля і дальші жертви, став основою введення у життя Н. Л. у Львові.

Перші Загальні Збори товариства відбулися дня 21. III. 1903 р. у музею духовної семінарії у Львові при участи около 50 членів. Головою вибрано члена краєвого виділу Михайла Глинджука. При нагоді цих зборів вислано до Митрополита, що був тоді на лікуванні у Відні, телеграму з висказами подяки за великий дар для товариства як також радости з причини виздоровлення достойного князя церкви з недуги.

У „Ділі" з 19. VI. 1903 находимо у новинках вістку з засідання ради Н. Л. а саме, що реставрація дому при вул. Скарги коштувала 7 тисяч кор. Обстановку, як крісла, лавки робив п. Павлишак, а інструменти закупив перший директор Лічниці, д-р Озаркевич у Відні, куди він їздив за тим нарочно. Крім нього першими ординуючими лікарями були д-р Морачевська і д-р Пйонтковський.

Вкінці заходами крил. о. Чапельського і д-ра Озаркевича виєднано остаточно згоду технічно-санітарної комісії львівського маґістрату на отворення лічниці. 20. VI. ця комісія зложена з міського фізика д-р Леґежинського, інж. Волінського і представника вогневої сторожі признала, що все устроєне згідно з найновішими гігієнічно-санітарними вимогами, та що положення будинку є знамените і у такому змислі переслала свій звіт до намісництва.

Опісля намісництво виявило свою згоду і на цій підставі відбулося дня 22. IX. 1903 р. посвячення і отворення домівки Н. Л. Посвячення довершив сам Митрополит. Цього-ж дня пополудни запросив він усіх учасників на обід до митрополичої палати. Там зійшлися разом соймові посли обох народностей, представники краєвої влади і українських організацій і тоді митрополит висував культурно гуманітарне значіння установи Н. Л. для „нижчого і страждаючого" людства без ріжниці народности. А тоді вже всі величали великодушне діло митрополита.

(Продовження буде.)

"комплікована, а значнішу пільгу отримують лише збірні прогульки від 25 осіб вгору; така система замість заохотити поодиноких громадян до поїздки, ще дужче зневохочує; відомо, що не тільки зібрати кумпанію 25-ти осіб, але й їхати в ній — не належить до надзвичайних приємностей. Очевидно, що найпростішим і найлекшим способом викликати масовий рух прогульковців до Познаня, була би продажа білетів по якійсь ціні — скажімо напр. 150 зол. — в які входив би не лише проїзд залізницею туди й назад, але ціле напр. 2 дневе утримання у Познані, з білетом вступу на виставку і т. д. Замісць такої калькуляції на масових прогульковців усіх громадян держави не поділених на жадні категорії, виставку владжено на мірку „репрезентаційного престіжу" і на таку „престіжову" мірку виміріно ціни...

Очевидно, що про дохід із виставки говорити нічого. У брошурі п. Леона Міколайчика, директора фінансових справ ПВК, п. н. „Під гаслом розвитку національного господарства" читаємо на 24 стор.: „На загал істнує погляд, що кожна виставка з природи речі мусить бути дефіцитова. Це не зовсім згоджується з нижче наведеною таблею". — І тут слідує табеля цілої низки великих світових виставок від 1851—1896 року, які мали поважну надвижку доходів; опісля подано там теж табелю виставок дефіцитових. Познанська виставка збільшить число цих останніх. В яких це цифрах висловиться — трудно ще нині казати. Взагалі про кошта виставки піде навіть приблизних даних не оголошено. У цій самій брошурі сказано на іншому місці, що до 1. III. 1929 р. сплачено на субвенцію 3.900.000 зол., на комірне (держави) й викуп 4 міл. зол., виплачено ок. 10 і пів міл. зол.; згадано там теж загальниково про кредит з Банку Гос. Краєвого й субвенцію уряду. Тимчасом згідно з нашими відомостями владження цілої виставки коштувало ок. 280 міліонів зол.; з того виставці (експоненти) вплатили 200 міл., уряд 20 міл. і місто Познань са 20 міл., — бракує ще яких 40 міл.; рахуючи дохід з білетів вступу і т. д. на покриття адміністрації — тих 40 міл. зол. остане дефіцитом, який може колись, згодом, замортизують оставші після виставки будинки. Щодо моральної сатисфакції організаторів — це річ дискусійна. Щодо практичної користи для торговельного й платничого біляснсу Польщі — у звязку з малим зацікавленням закордону — це питання, яке мабуть і дискусії не відлягає... Нині вся надія виставки в рекламі, у пресі. І польська преса справді виконує патріотичний обовязок і „робить, що може". Але й тільки: звідомлення й заклики польських справоздавців дишуть обовязком, але нема в них душі. Бо яка там щирість, що з душі пливе, можлива, коли автор такого патріотичного поклику сам бачив і прегарно знає, як його земляків у Познані тупим ножиком по горлянці скрепчуть, бритвою кишені випорюючи?

І. Кедрин.

Синдикат і Т-во польських журналістів осуджує напад на „Хвилю".

Управи „Синдикату Польських Журналістів" і „Т-ва Журналістів Польських у Львові" на засіданні 14. червня ухвалили резолюцію, в якій м. і. сказано, що „з огляду на атаки на незалежність преси, які повторяються в Польщі, а передовсім з огляду на ост. події у Львові, осуджують всяку спробу насильства супроти преси, як реакційний крок. Це тимбільше жалюгідне, чим відповідальніші культурно та суспільно є чинники, що допускаються цього. Тому згадані т-ва висловлюють надію, що такі події вже більше не повторяться, а суспільність і влада, памятаючи завдання, які вільна преса — без огляду на її політ. напрямок — сповнює як висловниця гром. думки, станугь на сторожі прав, загарантованих пресі.

Хто у Польщі може бути політичним вязнем.

„Слово Польське" ч. 162. принесло було вістку, що останні арештовані академики, які вийшли на волю, передефілювали зарослі принципіяльними вулицями Львова з бохонцями арештанського хліба під пахою. Академики ці уладжуватимуть демонстраційні подорожі по гол. осередках Польщі. „Сл. П." 163 ч. звертає увагу, що деякі елементи стараються збити капітал із львівських подій а арештованим студентам надати характер „політичних вязнів". Демонстрації були звернені не проти уряду та держави, лише були неконтрольованим розвагою верховників елементарним відрухом обурених почувань. Взагалі цей часопис звертає увагу, що політичними вязнями „нині в Польщі можуть бути лише елементи ворожі батьківщині та державі, як українські сепаратисти, комуністи й інші подібні до них держ. зрадники".

—o—

26. червня гол. розправа проти Чеховича.

През. найв. суду Супінський, як предсідник держ. трибуналу, повідомив членів трибуналу, що слідство в справі б. мін. скарбу Чеховича є на укінченні та що хоче визначити гол. розправу на 26 червня.

—o—

Замкнення сесії Ради Ліґи Націй.

Сесію Ради Ліґи Націй замкнули 15. червня. Німецька і польська делеґації постановили безпосередньо переговорювати в справі ліквідації майна нім. горожан на Польськім Гор. Шлеську.

—o—

Французький трансатлянтійський лет.

Французький летун Асолян перелетів на літаку „Льоасо Жо" (Жовтий Птах) понад Атлянтиком і осів у Коміляс на півн. побережі Еспанії. Мали причалити до Франції, й осіли в Коміляс у переконанні, що це вже фр. територія. Літак „Жовтий Птах" відлетів 16. червня в год. 17.50 у Париж.

—o—

Сфера анґ.-ам. впливів.

У вашингтонських дипл. колах кажуть, що гостина Мекдональда в Білім Домі надасть нову напрямну світовій політиці. Задумують поділити сферу політ. впливів між Анґлію і Зл. Державп, перевести демарк. лінію, так, що анґл. впливи обмежувалися би на Европу, решта світа підпадала би під американські впливи.

—o—

Похід більш. військ у Монґолії.

Около 30 тис. більшовицького війська ввійшло до Монґолії та посуваються вздовж сх.-китайської залізниці. За ними пустили кількадесять поїздів із підмогами.

—o—

Троцький іде до Анґлії?

Париські часописи повідомляють із Царгорода, що Троцький одержав дозвіл від анґлійського уряду на приїзд до Анґлії.

—o—

Матушевський наслідник прем. Світальського?

Соціялістичний краківський „Напшуд" пише за варшавським кореспондентом „Фос. Цтґ.", що уряд невдоволений з прем. Світальського і він в осени уступить. Його становище займе вже в осени Матушевський.

Штреземан конферував із Поанкаре.

Париський „Журналь" повідомляє з Мадриду, що Штреземан у переїзді через Париж розмовляв із Поанкаре на тему положення, яке витворилося наслідком нарад знавців.

18. червня анґ. парлямент.

Англійський парлямент збереться вперше у вівторок 18. червня. Того дня вертає Мекдональд у Льондон.

27 жертв автомобілевої катастрофи.

По дорозі до Калуша зударилося тягарове авто, що везло робітників до Кропивника, з особовим автом. Оба авта звернулися до рова. Було 27 ранених, у цьому 7 тяжко, яких перевезли до шпиталю.

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Олександер Карпинський, адвокат у Рівнім, бувший сенатор і голова українського сенатського клюбу в часі від 1922 до 1927 р. помер у Рівнім у 62 році життя. Похорон у понеділок дня 17. ц. м. — В. Й. П.!

Зі спортового життя.

Лігові мистецтва.

Львів: Рух—Поґонь 4:3 (3:1).
Краків: Краковія—Гарбарня 3:0 (2:0).
Варшава: Леґія—Варшавянка 1:1 (1:0).
Катовиці: Чорні—І. Ф. Ц. 6:0 (3:0).
Познань: Варта—Висла 5:0 (0:0).
Лодзь: ЛКС—Туристи 2:1 (1:0)

Окружні мистецтва.

Львів: Україна—Гакоаг 4:0 (2:0).
Львів: Лехія—Чорні І. Б. 5:1 (4:0).
Львів: Польонія—АЗС 2:0 (2:0).
Станиславів: Поґонь (Стрий)—Ревера 1:0
Золочів: Янина—Гасмонея 4:1 (4:1).
Ряшів: Поґонь II.—Ресовія 3:0 (2:0).

ВІДГУКИ ДНЯ.

Чого хоче наше село?

Відомий здавна поділ українців на „рускі людек" і гайдамаків — задержався до нинішніх часів, бо принятий він не тільки польською пресою, але й сусідськими істориками, політиками та дипльоматами.

Як ці дві породи могли вийти з одного пня — це є покищо загадкою, хоч і не без анальоґій у житті. Адже недавно донесли часописи, що одна мати вродила близнята, з яких одно було біле, а друге чорне. Чи не буде це анальоґічне з „рускім людкем" і гайдамаками!? З одної матери — Галичини вродилося двоє дітей: одно як ангел, друге як люцифер.

Уявляю собі, як важко приходиться вшехполякам працювати для добра цього людку, коли вічно й вічно перешкоджає їм у цьому хвостатий гайдамака.

Що вони тому людкові польську школу, то гайдамака їм шкільні декларації. Що вони „кулко", то він їм українську кооперативу. Що вони новий податок, то він нову читальню. І то не „Рідну Хату" чи друге „Оґніско", але аж саму „Просвіту". Що вони „Малопольську страж оґньову", то він „Луг" чи „Сокіл".

Всеї тої антидержавної роботи не міг недоглянути „Львовскі Курієр Поранни", така собі ґазета, орган галицьких вшехполяків і червеньско-руской „Зґоди". Вже в двох числах займається цією справою і старається дійти, де лежить корінь лиха.

Корінь лиха — на його думку — є в відношенні польської влади до гайдамаків. За велика толеранція, а то й навіть недбайливість, чи маловаження. Не замикає українських кооператив, яких селянин не любить, не хоче, не піддержує. Терпить „Луги" і „Соколів", які обурюють спокійних господарів, бо це пригадує їм страшні часи української окупації, коли то заходила небезпека аграрної реформи, руский хлоп був змушений говорити по українськи. Позволяє на комуністичну аґітацію різних молочарських спілок, які підмовляють селян продавати „сир, яйця і прочі сіди" в „Маслосоюзах". Одним словом, спокійно дивиться, як хитрий ворог підгризає підвалини держави.

А рускі людек, той добрий, коханий і довготерпеливий стогне в гайдамацькому ярмі і благає помочі:

— Скасуйте кооперативи, бо вони нам жити не дають! Замкніть читальні, бо там українські часописи приходять! Розвяжіть „Луги" і „Соколів", бо вони вправи з сикавкою роблять і нельояльні пісні виспівують: про Сагайдачного якось, про Збруч-річку, про Київ!...

І „Львовскі Курієр Поранни" взиває владу, щоби пішла на зустріч бідним селянам і бодай тут помогла їм.

„Рускі людек" — пише на кінці та цікава ґазета — має і без того досить клопоту. А вже найбільше гризе його дві справи: целібат і досмертність президентури.

Підеш на село, станеш деинебудь, послухаєш, що село говорить, то тільки й чуєш:

— Не знав куме, чи целібат є в конкордаті?

— Мусить бути. Не дурно Дженоккі приїздив сюди, а Ґрабський виготовлював конкордат.

— Але-ж бо ми, куме, маємо право на жонате духовенство. Собор у Бересті, Замості і Львові виборов собі це. Як гадаєте?

— Гадаю так як ви, куме.

А інший гурт:

— Нам нічого вже не бракує, куме, тільки щоби ще з президентом зробили лад.

— Ви ведлуґ вибору?

— Ая! Коби так був президент досмертний, то булоб добре.

— Ая. Ото булоб але. Вже християнин нічогоб собі більше не жадав і не мав би на що марикувати.

Інші дядьки притакують і так тяжко зітхають, що аж жаль за серце щипає.

Бідний „рускі людек"! Так йому мало до щастя бракує, а компетентні чинники — запевняє ґазета — не бачать, чи не хочуть бачити цього...

Галактіон Чіпка.

Америка зволікає з ратифікацією пляну Юнґа.

Експерти американського державного департаменту та скарбу після довгих студій над репараційним пляном Юнґа рішили, що президент може на основі своїх повновластей ратифікувати плян Юнґа. Вони прийшли до переконання, що плян Юнґа мусить ратифікувати конгрес. Це означає значну проволоку в справі полагодження репараційного пляну, бо конгрес має небаром літні ферії й збереться наново допиро в вересні. Ратифікацію пляну Юнґа ще тепер треба уважати сумнівною.

НОВИНКИ

— **Кінцева ліквідація Тимч. Самовр. Виділу.** Післятравневий уряд, що остаточно ліквідує галицьку автономію у формі її останків: Тимч. Самовр. Виділу, докінчує переведену ліквідацію. Недавно міжміністеріяльна конференція перевела розділ останніх агенд Т. С. В. між поодинокі державні органи з тим, щоби в бюджетовому році 1930/31 зовсім перестав існувати окремий бюджет Т. С. В. Тільки для фондацій б. Краєвого Виділу постановлено створити спеціяльний фондаційний уряд для адміністрування тими фондаціями. Дивно виглядає, що той уряд для галицьких фондацій має існувати при міністерстві внутр. справ у Варшаві. Але як централізація — то централізація.

— **Арештували 101-літнього дідугана.** На пл. Сольських у Львові придержала поліція 101-літнього Івана Лукова, як продавав капу підозрілого походження.

— **Розправа за намагане отроєння жінки.** Перед судом присяглих у Львові станув знову Ол. Коверко, бувший народній учитель, обвинувачений за намагання втроїти свою жінку. Коверко заперечив свою вину. Трибунал засудив Коверка на рік вязниці із зарахуванням 10 місяців слідчого арешту.

— **Дрогобицький коваль побідив „короля заліза“ Брайтбарта.** В Дрогобичі, в цирку Станевських, пописується „король заліза“ Брайтбарт так, що згинає товсті залізні штаби. До цирку зголосився дрогобицький коваль Журавецький та сказав, що буде згинати двічі грубшу штабу ніж Брайтбарт. Управа не впустила Журавецького до цирку, тому він на площі перед цирком вигнув руками орнамент із штаби два рази грубшої в присутности Брайтбарта та публики. Присутня біля цирку публика одушевлено проголосила Журавецького побідником Брайтбарта.

— **Тютюн із СРСР для Польщі.** Московська „Рабочая Ґазета“ приносить вістку, що до Сукуму приїхали представники польського тютюнового монополю, щоби запізнатися з абхаськими тютюновими плянтаціями. Згаданий часопис зазначує, що метою подорожі представників польських тютюнових виробів є навязати ближчі взаємини з абхаськими плянтаціями, щоби збільшити імпорт тамошнього тютюну до Польщі.

— **Жертва наівности.** До Марії Мойси в Перемишлянах, якої чоловік є в Америці, прийшов незнакомий та сказав їй, що її чоловік вернув кілька днів тому з Америки, але попався у львівську тюрму, бо разом із його братом обікрав банк і тепер його відішлють шупасом назад до Америки. Брата свого він уже вирвав із вязниці, підплативши урядовця, а готов помогти й Мойсисі, коли поїде з ним до Львова. Жінка згодилася. У Львові обманець перед якоюсь камяницею казав собі дати чотири доляри „на остемпльовання подання“ і пішов нібито до комісаря. За хвилю вернув і сказав дати собі ще 50 долярів, щоби міг ними підплатити комісаря. Жінка дала 50 долярів і стільки бачила „добродія“ й свої 50 долярів.

— **Нервове покоління.** У Карльштадт кинулась під поїзд 15-літня ґімназистка А. Розман у розпуці, що не була... відзначаючою. Їй перешкодила у цьому нота з німецької мови „достаточно“. Одночасно друга 17-літня учениця пробувала також покінчити самогубством по причині лихого свідоцтва.

— **Чудеса науки.** На засіданні париської Академії Наук розбирали цими днями висліди спільної праці кількох лікарів, що подобає на фантазію повістяра. Лікарям удалось знищені та зоперовані частини людського тіла заступити новими штучними, які відтак зрослися з рештою організму і ворушились від мязів. Як доказ показували переведений досвід на двох воєнних інвалідах; одному відтворили штучну кість у руці, так, що він міг грати на мандоліні, а другому штучний обойчик, так, що він міг виконувати важкі спортові вправи.

— **З дослідів над раком.** Визначний віденський дерматольоґ Опенгайм доказував на засіданні Т-ва лікарів, що рак повстає часто під впливом деяких „матерій“, з якими мусять мати діло люди спеціяльних професій, напр. під впливом анілінових фарб, ріжних хемікалій, земної смоли, парафіни та Рентґенівського проміння. Вплив цей може бути такий сильний, що ділає аж після десятки літ. На конґресі хірургів у Ленінграді проф. Морозов подав до відома свої висліди над лікуванням шкірного рака, якого можна позбутись замороженням вуглевим квасом. Цього замороженого квасу вживали вже досі й при лікуванні туберкульози та інших недуг.

— **Є вломники джентельмени.** Одному інжинірові в Міляно трапилась одна буденна пригода з небуденними додатками. Маріо Раоеф пішов вечером до кіна на гарній вулиці Вітторіо Емануеле. А що був обережний, пригадав собі, що йти до кіна з 12.000 лірами, які має в кишені, досить небезпечно. Тому в вестибулі кіна витягнув портфель з кишені на грудях і сховав його у безпечніше місце в штанах, у задню кишеню. Після сеансу сягнув туди рукою і перевірив: кишеня була як слід вирізана і портфель з 12.000 лірами та всіма документами перейшов на власність того мистця злодійської професії, що підглянув, як добродій-інжинір перекладав портфель до іншої кишені і що вмів цю обсервацію використати. Сіньор Раоеф вернувся як строєний до хати. Та тут ждала його нова несподіванка. Його кабінет відвідали вломники; замок був виважений. Та яке було його здивування, коли на столі найшов він усі свої документи з украденого портфелю, що мали для нього багато більшу вартість як 12.000 лірів. Злодій вийшовши з кіна просто пішов на його хатню адресу, щоби там зробити влом з єдиною метою віддати йому зайві для нього документи. І нехай хто скаже, що література не має виховуючого значіння? Джентельмени-вломники появились щойно тоді, коли письменники в роді Лебляна почали їх змальовувати!

— **Діямантова крадіж.** Париж має нову сензацію, а поліція та детективи нове завдання, за якого виконання можна дістати гарну нагороду 40.000 фр. Щез один із найкращих діямантів Франції, який кілька літ тому подарував на шлюбний дарунок представник одного із найстарших ґрафських родів ґраф Сеґюр, що оженився з одною із найвизначніших франц. акторок Сесіль Сорель. Минулого тижня ґрафська пара мала перепровадитись до нової віллі на Елізейських Полях. Усі меблі, вся обстановка, та вартісні предмети ждали лише на господарів. Одного дня зголосились туди два електромеханіки, заявивши секретареві ґр. Сеґюра, що мають завести в віллі нові телефони. І працювали кілька годин аж до вечера. Щойно на другий день ствердили мешканці віллі, що ці „механіки“ забрали зі собою славний рожевий діямант, вартости 1 міл. франків і шнур перел, вартости 300.000 фр. Мадам Сорель-Сеґюр пролежала цілу добу від серцевої атаки на цю вістку. Репортери бульварної преси аж підскочили з радощів. Саме рік тому вкрали другий такий діямант, рідкий щодо краси та вартости, з музею в Шантії. Шантіївський діямант відкрила кілька місяців пізніше ґотелева кітка в Штрасбурґу, коли надгризла одно яблоко в валізі одного подорожного. Але другої такої розумної кітки нелегко найти.

— **Азбука танцю відкрита.** Прізвище Рудольфа Лябана не каже вам імовірно нічого. Хоча нині тисячі та міліони людей танцює то всеж таки й між ними ледви чи десятки знають, що найшовся чоловік, який роздумуючи над танцем, найшов ґеніяльну ідею. Лябан є творцем письма для рухів рук, ніг та всього тіла. Так само як винайти ноти для записування зґуків, нині можна вже завдяки винаходові Лябана записати знаками танець на папері. Отже, щоби виконати якийсь танець, не треба аж бачити його очима, як танцюють його інші. Система записування рухів тіла основана Лябаном на нотнім письмі; танкове письмо вживає також пять музичних ліній. Між цими лініями, над і під ними вписується риски, стовпики, крапки і колісцята, що означують з якнайбільшою точністю положення кожної частини тіла, а головно рук і ніг. Покищо не є це ще такий довершений засіб передачі живого руху як напр. письмо з букв є передачею живого слова. Але Лябан звертає зовсім влучно увагу на факт, що написана на папері поема також потрібує аж відповідного інтерпретатора, щоби вмів її відтворити згідно з ідеєю автора та всіма її нюансами. Нотний танець є також схемою, яку вміє оживити той, що вміє відчитати поза знаками живі рухи. Одним словом: ті, що компонують танці можуть від нині записувати їх на папері кількома знаками для вжитку всіх танцюючих!

— **Арештують українців на Кубі.** У Гавані, столиці Куби, арештували 18 українців. Поліція з доручення мін. війни острову Куби напала на українське товариство, де перевела трус і забрала документи, які буцімто вказують, що там була українська революційна організація. Поліція закидає теж, що те українське товариство перевозило нелеґально українців до Злучених Держав. Відомо, що на острові Кубі, головно в столиці Гавані, є понад 500 галицьких українців, які там томляться в крайній нужді вже 7 літ. Вони поїхали туди з намови аґентів, що відтам дістануться до Злучених Держав. Але їхні надії не здійснились.

— **8 місяців за однодніввку.** Купець Ізраель Сафір або Мадер дістав 8 місяців тяжкої вязниці за видання в „Новітній друкарні“ у Львові протидержавної однодніввки „Наш молодечий Прапор“ під фірмою видавництва „Робітничо-селянська молодь“.

— **Троєженець.** Станиславівська поліція затримала під своєю опікою цікавого кравця з Гнильча (Підгаєччина). Йосиф Слуґоцький за останніх 8 років змінив тричі жінку, не повідомляючи ні своєї попередньої ні своєї нової про зміну своєї товаришки життя. Вперше оженився в Борщеві в церкві, вдруге в Галичі в костелі, а втрете стрібував свобідного подружого звязку, з якого має двоє дітей. Палкий кравець був би латав своє життя ще довго ніким незапримічений, якби одночасно не мав на совісти ще кількох мантійств зі станиславівськими купцями.

— **Українці в вищих школах в Америці.** Українських студентів в американських і канадійських вищих школах (каледжах та університетах) є чимало. Але вони звичайно не зорґанізовані і мало хто про них знає. Наприклад з Ню-Йорку пишуть, що там щойно недавно зорґанізувалось 36 українських студентів у Колюмбійському університеті. Головою Т-ва вони вибрали д-ра Юрія Андрейка, що давніше учився в медичному виділі цього університету. Д-р Ю. Андрейко покінчив відтак лікарські науки в берлінському університеті. Тепер д-р Андрейко ще працює в нюйорській поліклініці, а відтак отворить в Ню-Йорку своє лікарське ательє. З Едмонтону, Альберта, в Канаді, подають, що там в альбертійському університеті тепер учиться 46 українських студентів і студенток.

— **Найкраща жінка в світі.** Віденська преса повідомляє, що з Ґальвстон (Тексас) міста, куди красуні всіх країн поїхали на міжнародній конкурс, прийшла звістка про перемогу представниці Австрії. Панна Ґольдарбайтер признана найкращою з усіх і дістала крім диплому 2.000 дол. Другу нагороду признали американці з Ню-Йорку, панні Альберт.

—**Д-р Роман Могильницький** асистент гістольоґії і ембріольоґії, нострифікував свій загребський диплом у познанському університеті та промувався дня 3. червня ц. р. всіх лікарських наук. 2251 1-1

Вічевий рух.

Брідщина.

На день 28. травня ц. р. скликав пос. Ол. Висоцький посольське справоздавче віче в селі Берлині, брідського повіту. Салю читальняного дому виповнили по береги місцеві громадяни. Коли пос. Вислоцький відкрив віче і почав промовляти, зявилися на салі представники поліції і з доручення старости віче заборонили. З уваги на те пос. Вислоцький віче розвязав і скликав за годину довірочну нараду, на якій зложив звіт з діяльности Української Парляментарної Репрезентації. По звіті давав виясненння на всякі запити учасників. До недавна Берлин був доменою сельробів. Тепер сельроби тратять там усякий вплив. Громадяни Берлина горнуться до Українського Нац.-Демократичного Обєднання.

Станиславівщина.

Дня 2. червня ц. р. відбулося посольське справоздавче віче в Радчи, станиславівського повіту, для Радча і сусід. сіл. Звіт з діяльности Української Парляментарної Репрезентації зложив пос. о. Мих. Ганушевський. Віче ухвалило повне довіря для Української Парляментарної Репрезентації та подяку за всю її дотеперішню діяльність.

Дописи.

ТЕРНОПІЛЬ. *(Вибори до міської ради).* В липні 1927 р. відбулися в Тернополі вибори до міської ради. На основі компромісу поділ 48-ми мандатів переведено в цей спосіб, що поляки одержали 19, жиди також 19, а українці 10 мандатів і тоді війшли до міської ради з українців: д-р Степан Баран, проф. Іларій Брикович, о. кан. Володимир Громницький, д-р Остап Постригач, радник суду Віктор Цебровський, п-ні Антоніна Корадова і чотири міщани. Після умови бурмістром мав бути поляк, його заступником жид, а урядуючим асесором українець і кожна сторона сама визначувала кандидата на згадане становище. Вибрана рада сходилася чотири рази на засідання для свого уконституовання, до якого однак не дійшло, бо чотирьох польських радних з табору санації (вшехполяки мали 15) зробили наспіх не жидівських радних до сіоністів включно так, що санатори і жиди декомплєтуванням засідань унеможливлювали уконституовання міської ради. Остаточно в лютім 1928 р. раду розвязано і назначено комісарем міста підполковника Новаковського. Військова комісарщина тривала до січня 1929 р. і її остаточно змінено, іменуючи правительственним комісарем радника повітового п. Ґолінського, що є ще й досі. Справу розвязання міської ради в Тернополі кількакратно порушив в соймі посол д-р Ст. Баран (у своїй промові в повному соймі в часі дискусії над бюджетом мі-

внутр. справ, у бюджетовій комісії, а опісля у формі окремої інтерпеляції) і остаточно мін. Складковський у відповіди на інтерпеляцію пос. д-ра Барана у листопаді 1928 р. зазначив, що видав доручення на переведення нових громадських виборів в Тернополі. Доручення справді виконано і магістрат ще у лютім 1929 начав робити приготування до переведення виборів, які остаточно розписано. Вибори відбудуться ще після куріяльної системи в чотирьох виборчих колах: в IV. колі в неділю 16 червня ц. р., в III. колі в неділю 23 червня ц. р., в II. колі в середу 26 червня ц. р., врешті в I. колі в четвер 27 червня ц. р. Управнених до голосування в IV. колі є 14.812 виборців, в чому українських голосів буде близько 4.000, жидівських около 6.500, решта польські голоси. В III. колі голосує 5.789 виборців, в чому українців буде близько 2.000. Друге коло має 503 голоси і тут рішають самі жиди, маючи понад 80 проц. голосів. Перше коло є уряднике, має голосів 633, в чому польських голосів є 387, жидівських 165 і українських 81. З повищого зіставлення виходить, що українські голоси можуть заважити тільки в IV. і III. колах. Виборча акція є вже у повнім розгарі. Українці і поляки утворили окремі виборчі комітети, а жиди два — чи більше, бо сваряться над мандатами у II. колі. Українці мають спільний комітет під назвою Український Комітет Виборчий, до котрого війшли представники УНДО і радикалів та безпартійні. На чолі комітету є комітет виконавчий з пятьох (о. Вол. Громницький як безпартійний голова, д-р Остап Постригач і п. Андрій Фаляндиш від УНДО, д-р Степан Бриковим і п. Михайло Яримович від радикалів), який має вести переговори і технічну сторону виборчу. Кандидатів має визначити новий комітет, а тепер є в тракті переговори з комітетами польським і жидівським (сіоністичним) і українці домагаються щонайменше десять місць для себе. В неділю 9. червня ц. р. відбулося дуже численне передвиборче віче українських виборців під проводом о. Вол. Громницького. Обширний реферат про значіння комунальної політики і про потребу нашої активної участи у цій політиці, а зокрема в містах — виголосив посол д-р Ст. Баран. Навязуючи до загального тла сучасної польської політики і до становища державних чинників до неї і загально до питань самоврядування, порушив пос. д-р Баран також справи самого міста Тернополя, що в найближчому часі має стати містом статутовим на взірець Львова. Бюджет міста Тернополя на 1929-30 виносить у видатках поважну квоту, бо близько двох міліонів (крутло 1,840.000 зол.) і дуже бистро росте з року на рік, а з ним і величанські тягарі на місцевих податників. Про потреби українського населення, особливо хліборобського і ремісничого, місто майже зовсім не дбає і тому є для нас тим більша потреба вибрати до міської ради свою відповідну репрезентацію, яка свою тактику на тереві міської ради мала би пристосувати до наших загально національних інтересів. Над рефератом посла д-ра Барана була довга і оживлена кількагодинна дискусія, в якій забирало голос багато промовців зпоміж інтелігенції, міщан і робітників; між іншими промовляли також і місцеві провідники соціялістів-радикалів: посол д-р Ладика, д-р Бриковим і д-р Олійник. Додатною стороною дискусії було те, що всі бесідники підчеркували потребу української національної солідарности на тереві місцевої комунальної політики. Коби тільки ці слова не прогомоніли безслідно, а сталися справді живим ділом!

ПЕРЕМИШЛЬ. (Свято „Просвіти"). День 9. червня ц. р. записався незатертими слідами в культурнім житті Перемищини. В чудову погоду відбулася величава маніфестація з нагоди 60-ліття істнування Т-ва „Просвіта". Торжество почалося Богослуженням у катедральній церкві. Коло 12. год. впол. почав формуватися похід, в якому взяло участь коло 5000 учасників. Похід був уставлений зразково. Представники всіх культурних установ, соколи і сокілки, луговики і луговички, представники шкільної молоді йшли поважно вулицями на військовий стадіон, де мало відбутися само свято. В деяких відступах несли 18 таблиць (транспарентів), на яких були вписані цитати з Шевченка і Франка, які відповідали дуже добре своїм змістом поваді і врочистости свята. Серед походу йшла і власна музика (з Радимна). Після 10. год. почав похід входити на стадіон. Львина часть публики заняла місця на трибуні і біля неї, а на площі уставилися соколи і сокілки, луговики і луговички сотнями. При згуках музики відбулася дефіляда перед Виділом філії „Просвіта" в Перемишлі. Відтак отворив свято гарною і річевою промовою меценас д-р Микола Хробак. Промова зробила на присутніх корисне вражіння, чого найкращим доказом були рясні оплески, які залунали після неї. Відтак слідували руханкові вправи соколів, сокілок, луговиків і луговичок. Великою сензацією був відділ малих хлопців, убраних у сокільські однострої. На кінець свята явився на трибуні віцемаршал д-р Володимир Загайкевич і гарною промовою закінчив свято. Хоча свято випало дуже величаво (це признавали поляки і жиди, які з подивом про нього висловлювалися!), то все таки треба зробити і кілька заміток. Епископ Коциловський обіцяв відправити архієрейську Службу Божу, однак, на жаль, обітниці не додержано. Друга справа знову — це спр ва участи в святі. З жалем треба ствердити, що деяка частина інтелігенції (професори і священики) не почувалася до обовязку взяти участь у цій величавій маніфестації. Щоби ще більше спопуляризувати ідею „Просвіти", влаштовано в днях від 7—14. червня в „Народнім Домі" виставку книжки, до речі, дуже гарну.

З театру.

ВЕЛИКИЙ МІСЬКИЙ ТЕАТР: *„Пігмаліон"*, комедія на 5 дій Б. Шова.

Це одна з найлекших у своїй формі і так сказати би: найдоступніших пєс Шова, грана від 20 літ з неослабленим успіхом на всіх европейських сценах. Льондонський мудрець поглузував у ній із кількох поширених явищ у своїй суспільности і поза нею, торкнувшись одночасно кількох проблєм з іронічним усміхом, немов би засоромлений, що вряди-годи захоплений деякими ідеями попав з обурення у тон проповідника.

У першій мірі це ґеніяльна сатира на вченого, що все своє життя присвячує праці над чистотою мови, а сам не відчуває, що плекаючи бездоганну вимову, не має часу звертати уваги на те, що говорить. Далі сатира на чудака-спеціяліста, що весь занятий фонетикою, не має змоги стежити за духовим процесом тих, які висловлюючи свої думки та почування грішать проти того, що для нього найсвятіше: проти фонетики. Такий чудак, що розторощує своєю критикою психольоґію найбільше інтеліґентних жінок закохується нежданo у дівчині, яку підняв знад вуличних каналів.

Шов покаже нам спершу, як за 6 місяців інтеліґентної праці з неосвіченої, затурканої дівчини, що плямкає страшним передміським жарґоном можна зробити великосвітську даму, яка не ріжнитисьме нічим від інших інтеліґентних папуг. При цьому побачимо повну ґумору картину змеханізованого, оглуплюючого життя аристократичних сальонів. (У нас, де товариські традиційні форми досі не істнують і не є ніяким писаним чи неписаним законом, ця частина критики Шова не прибирає всієї карикатурної гостроти).

Але глум має для Шова свої межі. Він не задовольняється ніколи одною стороною медалі. Він покаже нам як душа бідної дівчини, що є соціяльною і моральною „табуля раза", коли є незатроєна ріжними схемами та брехнями, має перед собою багаті та нежданi шляхи розвитку. Що більше: наскільки простий здоровий розум і інстинкт такого покидька суспільности як пияка-шматяр веде до ясніших поглядів на деякі основи справедливости та моралі, ніж готові формули „конвенціональних брехонь".

Театральна публика, що вважає Шова майстром парадоксу, не бере поважно його соціяльних ідей, бо якби це зробила, то мусіла би, як каже герой „Пігмаліона" проф. Гіджінс, після довшої розмови з таким безбожником і анархістом як шматяр Дулітл захитатись у своїх найсвятіших пересвідченнях. А проте, як це ствердив найбільший ідеольоґічний противник Шова, другий буцім-то парадоксіст Честертон — нема письменника, що поважніше та завзятіше боронить свого світогляду як саме Шов. Вибрана ним форма: його свідомо ексцентричний театр — це тільки одна із найкращих форм його стихійного, вродженого ґумору. І англійці розуміють це настільки глибоко, що дуже нерадо відступають йому сцену у своїх театрах, з якої він підриває тривкі основи їхнього соціяльного ладу.

Саме цього місяця один із англійських часописів розписав анкету на тему: яких шість англійських письменників читатимуть за 100 літ? Між девяти прізвищами, наведеними в остаточнім висліді нема Шова. Суперечатись на таку тему важко, бо остаточний доказ прийде запізно. Фактом є, що ніодин із сучасних анґлійських письменників не має цієї безпосередньої живучости, коли каже про сучасні проблєми, що Шов. А що ці проблєми зможе вирішити вповні щойно далека майбутність, актуальність його творів тріватиме довше, ніж сучасний соціяльний лад.

Не вважаючи на те, що пєса Шова має неодин претарний нюанс незрозумілий для тих, що не знають добре анґлійської мови та культури, крізь театральну салю йшла течія живого зацікавлення. Неодин настроєний на критичний тон супроти власного виховання мусів, вертаючись до хати всміхатись, що не в силі пригадати собі, хто такий „Пігмаліон"? Грецька мітольоґія (доступна нам нині з німецького лєксикону) каже, що це був король Кипру, який закохався у зроблену ним статую жінки зі слонової кости, оживлену на його прохання Афродитою; тоді Пігмаліон оженився з нею.

Шов кінчить пєсу так дискретно, що добре мати таку „фахову" інформацію для заспокоєння своєї цікавости.

Театр був майже повний. П. А. Венґерво дав повний життя пресимпатичний тип ученого-спеціяліста. Молода артистка І. Ладосюна вийшла з нелегкої ролі переможно. В. Ратчка був вивірівняний у кожному слові та жесті. *М. Руд.*

Зі спортового життя.

Змагання за легкоатлетичне мистецтво львівського Округа.

На доручення Українського Спортового Союзу уладив 8. і 9. VI. ц. р. Український Студ. Спортовий Клюб легкоатлетичні змагання за львівське окружне мистецтво. — Зголошено було 45 змагунів, стартувало 40. — Побідив загально на пункти УССК, друге місце заняв СК „Сагайдачний", треті місця заняли „Сокіл-Батько" і „Сокіл-Клепарів", четверте місце заняв „Сокіл IV".

Біг 100 м. І. Чорний (Сагайд.) 12,4. — II. Шевчук (С. IV). III. Мош (СБ).

Біг 400 м. І. Рак 60,4. — II. Яросевич (оба УССК).

Біг 1500 м. І. Галібей 5 : 06. — II. Полотнюк. III. Дубовий (всі три УССК). IV. Шевчук (С. IV).

Скок у гору. І. Петріна (УССК) **158 цм.** II. Старосольський (УССК) 155. III. Чехут (УССК) і Качала (Сагайд.) по 145 цм.

Скок у довжінь приносить найгарніший осяг талановитого члена УССК, Петріни, 6,05 цм. — II. Яросевич (УССК) 5,48 цм. III. Мош 5,40 цм.

Скок жердкою. І. Старосольський 250 цм.

Мет ратищем. І. Війтович (Сагайд.) — 41,67 м. II. Ганишин (СБ) 36,58 м. III. Новосад (Саг.) 36,62 м.

Мет диском. І. Гнатейко (Сагайд.) 30,715 м. II. Рак (УССК) 28.81. III. Петріна (УССК) 27,34 м.

Стусан кулею. І. Круль (С. Кл.) 11,15 м. II. Куник (УССК) 11,14 м. III. Рак (УССК) 10,75 м.

Мет ратищем і кулею для жінок — добула без конкуренції Уляна Сітницька (УССК) 20,70 м. ратище, 23,22 м. диск і 6,81 м. куля.

Організація і судейство спочивали в досвідних руках проф. Гайдучка і Жарського. В оба дні публики доволі богато.

Ситківкові змагання УССК.

Рухливий на спортовій ділянці студ. Клюб УССК проявляє — як ніодин інший — живу діяльність у всіх ділянках спорту. Останнє проводить свої кляснфікаційні змагання як один етап з елімінаційних змагань до намічених у сезоні. Типовані на побідників є Старосольський, Зелений, Бачинський, Кулинич.

ЛКС — УССК.

Ситківкові змагання двох наших поважних ситківкових клюбів відбудуться в неділю, 16. червня на власних кортах ЛКС при вул. Войтіха. Змагання відбудуться в 4 сінґлі і 1 дебль. Львівська спортова публика матиме змогу подивляти гарну гру наших мистців тим більше, що добровільними датками напевно не відстрашиться від участи.

Всячина.

З життя американських сенаторів.

Американські сенатори називають свій сенат буцілючно „найбільшим парляментом світа". І це в значній мірі правда, бо сенат в Америці має рішаючий вплив як на внутрішню, так особливо на закордонну політику Злучених Держав. Крім того він є репрезентантом інтересів найбільших фінансових та економічних груп Злучених Держав, і сенатори „творять волю тих", що післали їх туди, цеб-то не виборців, а тих міліонерів та компаній, які фінансували їх виборчу агітацію й уможливили цим способом вибір. У Злучених Державах сенатори рахуються найбільшими державними достойниками мимо того, що виконують зовсім непочесну ролю за гроші заступати політичні та економічні інтереси своїх справжніх панів. Відповідно до свого високого суспільного положення вони одержують 10.000 долярів річної платні, мають щороку 6 місяців відпустки і підчас сесій засідають лише від 12 до 5 години. За всі їх подорожі державний скарб виплачує їм 20 центів за милю їзди залізницею, хоч реальна ціна білету першої кляси виносить тепер лише 5 центів. Кожний сенатор одержує в шкіряних оправах з витисненим своїм прізвищем усі урядові друки та видання. Вони мають до диспозиції безплатно машини до писання, бюрові жіночі сили й усяке канцелярійне приладдя, а державний ботанічний город має обовязок давати до їх мешкань вазонів з квітками. Вони нічого не платять за свої листи та телеграми, а крім того мають

право за смішно малу ціну набувати через адміністрацію сенату для дарунків такі річи, як фотографічні апарати, портфелі, папіросниці, альбоми, валізи тощо.

Нові книжки й журнали.

Ілько Гаврилюк: В ТЕМНУ ДАЛЕЧІНЬ, оповідання. Чернівці, 1929. Бібліотека „Хліборобської Правди" ч. 2. Стор. 24. Форм. 16°.

Григ. Григорієвич: ЛИХИЙ ДЕНЬ, комедія на 1 дію Чернівці, 1929. Бібліотека „Хліборобської Правди" ч. 3. Стор. 46. Форм. 16°.

„РОЗБУДОВА НАЦІЇ", орган проводу українських націоналістів. Річник II. Число 5. Прага, травень 1929. Зміст: Інж. А. Костарів: Проблєми української промислової політики: З. Пеленський (Берлін): Що далі; М. Шальціюс: Здобутки литовської республіки за перше десятиліття незалежности; Г. Калицький: Українська література в світлі націоналізму; Ген. Омелянович Павленко-старший: Початок 1919 р.; Орґанізаційна частина; Хроніка.

„НОВІ ШЛЯХИ", літературно-науковий і громадський журнал. Рік I. Число 2. Львів, червень 1929. Зміст: П. Стах: З пісень кохання; В. Ввук: Борець; Ґренджа Донський: Тайна Річки; А. Павлюк: На дідизні; Ів. Крушельницький: Радощі життя; М. Степанівна: З думок; С. Черкасенко: Еспанський Кабалєро Дон Хуан і Розіта; М. Шпак: Вірочка; Ю. Опільський: Під орлами Роми; Клер Голь: Щоденник коня; Ант. Крушельницький: Шематика творчости Мих. Коцюбинського; В. Січинський: Фрески Зоні Зарицької; Люди й народи; Огляди; Записки; Замітки з оцінки; Ілюстрації.

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Д-р Корнило Мерунович, лікар в Сколім, поважаний і заслужений громадянин для свого міста і повіту, помер по довгій і важкій недузі у 83. році життя. Похорон відбудеться в Сколім, в понеділок зранку. В. Й. П.

о. Микола Винницький, парох у Галичи, помер у 61. році життя, а 34 р. священства. Похорон відбудеться в Галичи в понеділок, 17. ц. м. В. Й. П.

ОГОЛОШЕННЯ

Кіна.

„Аполльо": „Спортовець із любови".
„Кольосеум": „Козаки" (Толстого).
„Лев": „Пат і Паташон як герої".
„Люна": „Батьки та діти".
„Марусенька": „Новочасний Казанова" (Гарі Лідке).
„Оаза": „Батьком стати не тяжко".
„Палас": „Право молодости".
„Пасаж": „Цирківка Ріта (Гут Джібсон)".
„Утіха": „Пат і Паташон в обличчі смерти".
„Фатаморгана": „Серце не слуга".
„Химера": „Жінка це гріх" (М. Деккобра).

Програма радіо.

Вівторок 18-го.

Льондон (358). 20·45 Квінтет Паркінгтона.
Париж (1744). 16·45 Концерт. 21·35 Концерт.
Берлін (475,4). 21·30 Музика на два фортепяни.
Відень (519,9). 20·05 Концерт з оперет.
Рим (443,8) 21·00. „Тайна Сузанни" ліричка комедія.
Міляно (504,2). 20·30 Староіталійська музика.
Будапешт (545). 19·30 Старомадярські пісні.
Ленінград (1000). 19·30 Композиторський концерт.
Москва (1442,3). 19·15 Народний концерт.
Київ (775). 18·00 Клюбовий концерт.
Харків (1680). 20·00 Військова оркестра.
Варшава (1395,1). 17·55 Популярний концерт. 19·20 Опера з Катовиць.
Познань (339·8). 23·15 Музика до танців.

Середа 19-го.

Льондон (358). 23.15 „Норма" опера Белліні.
Париж (1744). 16·45 Концерт. 21·35 Симфонічний концерт.
Берлін (475,4). 20·30 Твори Кетельбея. 21·15 Камерний концерт.
Відень (519,9). 19·30 Опера і легкий концерт.
Рим (443,8). 21·00 Концерт.
Міляно (504,2). 20·25 Легка музика. 22·10 Музична всячина.
Будапешт (545). 20·00 Опера і циганська оркестра.
Київ (775). 10·00 Робітничий концерт.
Ленінград (1000). 20·30 Концерт.
Варшава (1395,1). 17·55 Легка музика. 20·15 Концерт солістів.
Познань (339,8) 22·45 Каварняна музика.
Прага (343,2). 20·00 Чеська фільгармонія.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Український Театр під дир. Ів. Когутяка:
Буск:
вівторок 18.VI Кума Марта
середа 19.VI Король життя.
Золочів:
четвер 20.VI Пташник з Тиролю
пятниця 21.VI Король життя.
Готується до постановки Сулиміт. 3-?

Новий Український Театр дир. П. Карабіневича.
Борислав:
18.VI Тітка Чарлі.
19.VI Чесна Сузанна.
20.VI Базар.
Схоже:
21.VI Осінні Маневри.
22.VI Маруся Богуславка.
23.VI Вій.
Сколе:
24.VI Осінні Маневри
25.VI Базар.
26.VI Чесна Сузанна.
27.VI Тітка Чарлі.
Готується до постановки: „Доріна", „Весілля при ліхтарнях" і „Захар Беркут". До Театру заанґажовані: артистка Театру Львівської Кооперативи і Т-ру п. Стадника п. Бенцалева, п. Цісикова, а також дириґент тихже театрів п. Цісик. 2218 3—?

Ігуменат монастиря св. Макрини у Львові при вул. Потоцького 95, подає отсим до відома, що цьогорічні **3 денні реколекції** для Вп. Пань жінок священиків і учительок зачнуться дня 2 липня вечором. Опла а за харч і мешкання денно 4 зол. Постелі не треба приводити. Зголошуватися найдальше до 28 червня ц. р. 2236 2—3

Зїзд товаришів, що в році 1899 здавали матуру в українській гімназії в Перемишлі, відбудеться дня 29 червня ц. р. Збірка о 8 годині коло церкви Д-р Володимир Гуркевич, Назар Ліховський, Олександер Рейнарович. 2223 2-

З прив. коед. гімназії Рідної Школи з правом прилюдности в Чорткові. Вступні іспити до прип. і до I. класи відбудуться 25. червня. Вступні іспити до клас від I—VI. 25—27. червня **Управа.** 2225 2 3

В гімназії Рідної Школи УЦГ. ім. О. Маковея в Яворові відбудуться вступні іспити до I. класи дня 25. червня ц. р.; іспити до висших клас будуть у днях від 25. червня до 27. червня ц. р. Рівночасно подається до відома, що при гімназії є „Бурса ім. Івана Франка", де міститься сто учеників та що місячне удержання виносить 40 до 55 зол. — Дирекція гімназії. 2246

Вступні іспити до I кл. державної гімназії в Стрию відбудуться 27 червня ц. р. Зголошуватися 25 і 26 червня в Дирекції гімназії.

Звичайні Загальні Збори Філії „Просвіти" у Дрогобичі відбудуться дня 25 червня 1929 р. о год. 12 в полудне в Дрогобичі в „Народнім Домі" з отсим дневним порядком: 1) Відчитання протоколу з послідних Загальних Зборів. 2) Звіт уступаючого Виділу і Контрольної Комісії та уділення абсолюторії. 3) Вибір нового Виділу. 4) Внесення і запити. 2248 1-1

Приватна гімназія Р. Ш. з правом прилюдности в Коломиї Вступні іспити до клас IV—VII. розпічнуться дня 28.VI. 1929 в годині 10. рано. Зголошення приймається до 27 червня. По вакаціях вступні іспити будуть могли відбуватися лише за дозволом Кураторії. — Управа. 2248 1—3

Приватна семинарія з правом прилюдности в Коломиї. Вступні іспити на курси I—IV. розпічнуться 25 і потревають до 27 червня. Зголошення приймає Управа до 24. червня включно. До подання написаного батьком або опікуном треба долучити метрику, свідоцтво лікарське, останнє шкільне свідоцтво, свідоцтво щеплення віспи, власноручно написаний перебіг життя та свідоцтво моральности, коли кандидатка скінчила 14 літ і мала перерву в науці. 2249 1—3

В четвер дня 20.VI. 1929 о год. 7 вечером відбудеться в лікарськім товаристві вул. Руська 3/II відчит д-ра Подолинського н. н. Пересвітлювання Рентґеном в гінекольогії.

Виказ жертводавців громади Тустановичі, пов. Дрогобич, які зложили так щедрий дар в сумі 1449 52 зол. і кличуть громади Борислава, Дрогобича, Мразниці і Трускавця зложити жертви на ті самі цілі. Згадану суму переслав Хв. Комітет на адресу Матірного Т-ва „Просвіта" у Львові з таким призначенням: 1) На школи з першолистопадових днів заподіяні „Просвіті" і ювилейний дар 577·80 зол. 2) На школи в Академ. Домі 366·13 зол. 3) На школи в Рідній Школі 361·13 зол. 4) На політичних вязнів 144·46 зол. Разом 1449·52 зол. 1) 49 Курінь ім. I. Богуна 150, 2) Чит. „Просвіти" в Тустановичах 100, 3) Кружок „Рідної Школи" Тустановичі 100, 4) д-р Терлецький Микола 100, 5) Турів Федь 53·16, 6) Чит. Просв. Букова гора 50, 7) о. Мартинович Омелян 50, 8) Макар Іван 50, 9) Хлібкевич Лев 40, 10) Пільків Петро 30, 11) Турів Дмитро 30, 12) Кооп. „Злука" Тустановичі 25, 13) Терлецький Гриць 25, 14) Ваврик Теодор 20, 15) Василишин Дмитро 20, 16) Веприк Петро 20, 17) Витвицький Петро 20, 18) Добрянський Михайло 20, 19) Мушкевич Богдан 20, 20) Турів Василь 20, 21) Кізим Дмитро 20, 22) Криськo Теодор 20, 23) Кульчицький Микола 20, 24) Тустанівський Петро 20, 25) Зарицький Іван 15, 26) Добрянський Микола 15, 27) Лаврів Іван 15, 28) Менів Микола 15, 29) Садовський Дмитро 15, 30) о. Адріянович Юліян 10, 31) Байрак Павло 10, 32) Бабяк Мих. 10, 33) Бабяк Дмитро 10, 34) Волошин Петро 10, 35) Волинський Гриць 10, 36) Волошанський Остап 10, 37) Драган Петро 10, 38) Драган Дмитро 10, 39) Уруска Юлія 10, 40) Коваль Остап 10, 41) Макар Михайло 10, 42) Партика Іван 10, 43) Яворський Осип 10, 44) Попель Михайло 10, 45) Небельчук Казимир 10, 46) Кошовий Осип 10, 47) Тустанівський Яків 10, 48) Лабанців Михайло 10, 49) Зарицький Теодор 10, 50) Козловський Петро 10, 51) Цапів Михайло 10, 52) Ільків Михайло 8·86, 53) Хорт Микола 8, 54) Малиняк Гриць 7·50 55) Гавриляківна Катря 5, 56) Гаврилів Дмитро 5, 57) Сенюта Петро 5, 58) Чарнецький Теофіль 5, 59) Синяк Ілля 5, 60) Витвицький Степан 5, 61) Витвицький Василь 5, 62) Новак Микола 5, 63) Головка Іван 5, 64) Ганзяк Теодор 5, 65) Дякович Микола 5, 66) Зарицький Іван 5, 67) Цапів Юрко 5, 68) Тустанівський Дмитро 5, 69) Метельська Розалія 5, 70) Бідик Василь 3, 71) Квасникевичева Марія 2, 72) Марчук Андрій 2, 73) Марчук Василь 2, 74) Сенів Гриць 2, 75) Драган Степан 1.

Всім вище згаданим жертводавцям, як також і Хв. Комітетови складають: Товариство „Просвіта", Комітет Акад. Дому, Головна Управа „Рідної Школи" і Комітет політичних вязнів Щире спасибіг.

Управа дівочої гімназії Рідної Школи в Тернополи подає до відома, що вступні іспити до клас IV—VII відбудуться дня 26-го, а до I класи 29 червня. Зголошення подавати до 24 червня.
2250 1—2

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

МОДНІ бранзолєтки, також іншу біжутерію поручає дешево Домбровскі-Розважевскі, Львів (Готель Жоржа), Тел. 27—29. 1366 48-?

ДОКТОР прав чеського університету в Празі глядає місця в адвокатській канцелярії. Ласкаві зголошення під „Негайно" до адміністрації „Діла". 2217 3 3

ВАЖНЕ ДЛЯ ЛІТНИКІВ! В червні буде відкрита сезонова аптика в Гребенові. 2225 2—2

УНЕВАЖНЮЮ згублену військову книжочку видану через ПКУ. в Станиславові на імя Назаревич Олександер роджений 1901. 2229 2—3

МАГІСТЕР прав прийме лекцію низших клас гімназії, радо в горах. Зголошення до Адміністрації під „Літо". 2253 1—1

СИРОТА по священику, інтелігентна середних літ, займеться домом у священика евент. до помочі пані дому за скромною винагородою. Уміння добре обходжениеся. Зголошення Львів вул. Личаківська ч. 15. Волод. Баран. 2254 1-

ЛІТНИСЬКО в Карпатах над Стриєм. Сонячні покої, добрі купелі, шпилькові ліси, радіо, фортепян, знаменитий харч по 7 зол. денно. Адреса: Двір в Конарниках п. Борнич. 2257 1-3

ХОРИЙ, самітний священик пошукує господині молодої, котра знає і любить сільську господарку. Зголошення слати Агенція почтова Орава ад Сколе. 2255 1 1

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ і СРІБНІ ВИРОБИ продає за готівку і на рати від десятків літ у цілім краю звісна фірма **Іван Зельтенрайх,** Львів, вул. Марійська ч. 5. Купую бриляти, золото срібло, плачу найвищі ціни. 3165-?

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Специяліст недуг легенів, серця і нирок

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

432 **Пересвітлення Рентґеном.** 13—5

Комплєтні накриття
столові з правд. хінського срібла, срібла і альпаки по найнижчих цінах тільки у **ГРИНБЕРГА, Львів, Сикстуська 4.**

Чудуватися буде
кожний автомобіліст вислідом, зараз по першій пробі, замов ще нині ориґ.
U. S. A. БЕНЗИНОВІ ТАБЛЄТКИ.
Ціна 1. ориґін. пушки зол. 25·— D/H. „A. R. W. (D.". Львів, вул. Миколая 17. Тел. 66—39
2228 1—1

ІНТЕЛІҐЕНТНА панна літ 32 господарна, без браку знакомств шукає цею дорогою товариша життя без налоґів, правого характеру, вік і становиско обоєтне. Внівпрацних не вимагаю. — Поважні зголошення прошу слати до Адміністрації „Діла" під Культура. 2245 1—1

Звичайні Загальні Збори

Кружка „Рідна Школа" з правами повітового кружка, в Дрогобичі відбудуться в пятницю дня 28. червня 1929 року о 12. годині в полудне в салі Народного Дому зі звичайною програмою нарад.

Право участи в Загальних Зборах мають: 1) всі члени кружка „Рідна Школа" в Дрогобичі, котрі не залягають з вплатами членських вкладок, 2) відпоручники кружків „Р. Ш." дрогобицького повіта і то на кожних 25 членів Кружка один відпоручник. — За Старшину Кружка „Рідна Школа" в Дрогобичі: **Д-р Пацлавський,** голова. **Д-р Кит-ковський,** секретар. 2244 1-?

Оголошення.

Звичайні Загальні Збори Т-ва „Український Народний Дім в Коломиї" відбудуться в суботу дня 29. червня ц. р. в салі Народного Дому о год. 10. рано.

Якщо в назначеній порі не явиться достаточне число членів, то Збори відбудуться без огляду на це о годину пізнійше.

Порядок:

1) Отворення Зборів і відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів.
2) Звіт уступаючої Управи.
3) Звіт контрольної комісії і звільнення уступаючої Управи.
4) Вибір нової Управи.
5) Інтерпеляції і внески.

В день Загальних Зборів відправиться богослуження о год. 8·30 рано за померших членів Т-ва в парохіяльній церкві в Коломиї.

Коломия, дня 13. VI. 1929. 1-1

2256 За Управу:
о. Олександер Русин, голова Т-ва
Юліян Ковалів, секретар Т-ва

За редакцію відповідає Василь Мудрий. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Видавничої Спілки „Діло", Львів, Ринок ч. 10.